

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **RNDr. Z. V.**, zast. Mgr. Martinem Lorencem, advokátem, se sídlem Komenského nám. 1342/7, Třebíč, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Okresní správa sociálního zabezpečení Třebíč, se sídlem Karlovo náměstí 106/57, Třebíč, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2023, č. j. 218/23/5100-41453-711866, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2023, č. j. 30 Af 15/2023-83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Soudem ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Martinu Lorencovi, advokátu, se sídlem Komenského nám. 1342/7, Třebíč, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši **3.400 Kč**. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Kraj Vysočina (dále jen finanční úřad) ze dne 15. 7. 2022,

č. j. 1315686/22/2912-00540-704322. Tím finanční úřad rozhodl o rozvrhu výtěžku dražby nemovitých věcí nařízené dražební vyhláškou finančního úřadu ze dne 1. 7. 2021, č. j. 1234722/21/2912-00540-704322, tak, že se z něj uspokojují pohledávky v tomto pořadí a výši: (i) 3.518 Kč na exekuční náklady, (ii) 64.778 Kč na pohledávku finanční správy a (iii) 73.973 Kč na pohledávku České správy sociálního zabezpečení. Zůstatek z vydražené částky ve výši 247.731 Kč se vrátil žalobci.

[2] Krajský soud v Brně nadepsaným rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného. Konstatoval, že se žalobcova argumentace míjí s předmětem řízení. Napadené rozhodnutí je závěrem exekučního řízení a finanční úřad jím rozdělil výtěžek z dražby žalobcova pozemku. Žalobce však namítá, že dluh vůbec nevznikl, ke dražbě nemělo dojít a o konání dražby jej finanční úřad nikdy nezpravil. Žalobcova argumentace se tak prakticky překrývá s námitkami, které uplatnil v předchozí žalobě proti rozhodnutí o udělení příklepu, kterou krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 30. 11. 2023, sp. zn. 30 Af 38/2022. Krajský soud tam žalobci odpověděl, že doručení dražební vyhlášky finanční úřad řádně prokázal a žalobci se je nepodařilo zpochybnit. Proto krajský soud vycházel z toho, že žalobce byl o konání dražby řádně vyrozuměn. Krajský soud v uvedeném rozsudku vypořádal i námitku, že dražební vyhláška neobsahovala veškeré údaje, že její (ne)doručení měl reklamovat finanční úřad a že podané odvolání proti ní měl finanční úřad vyhodnotit jako námitku podle § 159 odst. 1 daňového řádu.

[3] Žalobce nově uplatnil námitku, že dražební vyhláška nevisela na úřední desce v Hvězdoňovicích. Nijak ji však neodůvodnil a neuvedl, proč ji neuplatnil v žalobě proti rozhodnutí o příklepu, kde si na doručení dražební vyhlášky stěžoval komplexně. Tuto námitku proto krajský soud považoval za opožděnou. Soud proto jen ve stručnosti uvedl, že ve správním spise skutečně není založen důkaz o tom, že dražební vyhláška na úřední desce v Hvězdoňovicích byla vyvěšena. Spis obsahuje pouze žádost finančního úřadu, který o to zmíněnou obec žádal. Podle krajského soudu to však představuje dostatečný podklad pro závěr, že tam vyhláška visela, zejména nenabízí-li žalobce na podporu svých pochybností žádná konkrétní tvrzení, natož důkazy. Nepřípadné je v této fázi exekučního řízení i zpochybňování vzniku dluhu a uložené pokuty za kontrolní hlášení.

[4] Také námitka, že cena pozemku byla nesprávně určená a měla být daleko vyšší, je opožděná. Finanční úřad stanovil výslednou cenu nemovitých věcí rozhodnutím ze dne 7. 10. 2020, čj. 1639772/20/2912-00540-704322, proti němuž žalobce nepodal odvolání. Právě v tomto řízení však byla výsledná cena draženého pozemku určena a v něm se proti ní měl žalobce bránit.

[5] Proti napadenému rozhodnutí, kterým byl rozdělen výtěžek z dražby, žalobce prakticky neargumentoval. Za zárodek takové argumentace by se dala považovat jen výtku, že žalovaný část výtěžku poukázal osobě zúčastněné na řízení, ačkoliv pohledávku vůči tomuto věřiteli žalobce zčásti uhradil. Jak ale vyplývá ze správního spisu, osoba zúčastněná na řízení se přihlásila do řízení s pohledávkou o celkové výši 130.630 Kč. Uspokojena byla jen zčásti – pohledávka ve výši 73.973 Kč byla zajištěna zástavním právem, zatímco druhá část celkové pohledávky ve výši 56.657 Kč nikoliv. Finanční úřad osobě zúčastněné na řízení přiznal pouze částku 73.973 Kč. Je proto představitelné, že žalobce sice uhradil část svého dluhu osobě zúčastněné na řízení, ale ta byla započtena na „snížení“

pokračování

neuspokojené části pohledávky. Žalobce ovšem své tvrzení blíže nevysvětlil a nepodložil důkazy. Jediná tvrzení a důkazy, které žalobce soudu nabídl, se týkala úhrady částky v celkové výši cca 52.000 Kč. To ale přihlášenou pohledávku nepokrývá, přičemž její výši žalobce relevantně nezpochybnil.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Úvodem zmínil, že kasační stížnost je podána z procesní opatrnosti, neboť pokud uspěje v řízení vedeném o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2023, č. j. 30 Af 38/2022–138, vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Afs 3/2024 (ve věci rozhodnutí o příklepu), nebude to samo o sobě dostačovat k tomu, aby bylo zrušeno navazující nyní napadené rozhodnutí žalovaného o rozvrhu.

[7] Stěžovatel stejně jako ve věci sp. zn. 3 Afs 3/2024 uvedl, že trvá na tom, že mu poštovní doručovatelka při doručování dražební vyhlášky v domovní schránce nezanechala oznámení o uložení zásilky na pobočce České pošty v Okříškách a zásilka mu po uplynutí úložní doby nebyla vhozena do domovní schránky. Krajský soud *de facto* vyloučil možnost stěžovatele zpochybnit doručení písemnosti, neboť stěžovatelovy argumenty považoval za nedostatečné. S tím stěžovatel nesouhlasí, jelikož jím předložené důkazy byly dostačující k tomu, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil. Krajský soud se tvrzeními a důkazními návrhy stěžovatele dostatečně nezabýval a na základě „pouhého úsudku“ je označil za nerozhodné pro podstatu věci.

[8] Finanční úřad postupoval účelově, proto se stěžovatel dostal do tíživé životní situace. Finanční úřad též stěžovateli neumožnil seznámit se s celým obsahem spisu, jelikož některé jeho části nebyly přístupné. Správní orgány svým postupem při daňové exekuci (zejména v souvislosti s vypracováním znaleckého posudku či výběrem dražených nemovitostí) porušily rovněž § 7 odst. 2 daňového řádu, který jim ukládá postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady.

[9] Krajský soud pochybil, jelikož nepřerušil řízení do doby, než bude pravomocně skončeno řízení u ČTÚ o námitce stěžovatele proti vyřízení reklamace Českou poštou. Není podstatné, že se toto řízení týká jiného odesílatele. Stěžovatel netvrdí pochybení na straně žalovaného či správce daně, ale na straně České pošty. Pochybení spatřuje také v tom, že krajský soud pouze „z předpokladu o zveřejnění písemnosti (dražební vyhlášky)“ dovozuje, že tato písemnost byla na úřední desce po dobu stanovenou zákonem skutečně zveřejněna. Stěžovatel tak má za to, že na prokázání této skutečnosti krajský soud kladl nižší nároky, než jaké kladl na zpochybnění údajů na doručence.

[10] Žalovaný dražební vyhlášku označuje jako rozhodnutí, a tudíž v ní mělo být uvedeno jméno vlastníka nemovitosti. Rovněž setrvává na tvrzení, že v dražební vyhlášce absentovalo poučení o možné úhradě dluhu před konáním dražby a o možnosti požádat o vyslovení neúčinnosti doručení dražební vyhlášky.

[11] Závěrem kasační stížnosti stěžovatel upozornil, že správce daně obdržel výtěžek z dražby pozemku v září 2021, avšak na úhradu závazků žalobce je použil až na počátku

roku 2023. Žalobci tak vznikly další zbytečné náklady. Krajský soud v Brně nepřijal potvrzení Městské správy sociálního zabezpečení z podzimu 2022 o stěžovatelových závazcích, ale přijal prohlášení žalované, že všechno proběhlo v pořádku. Pokud správce daně vyčkával na ukončení sporů před soudem, měl by čekat stále. Pokud podaná odvolání a podané žaloby neměly odkladný účinek, měl správce daně použít peníze ihned. Ale správce daně zvolil i v tomto případě postup, který stěžovatele nejvíc poškodil.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na řízení vedené u NSS pod sp. zn. 3 Afs 3/2024, v němž stěžovatel uplatnil totožné kasační námitky. Tvrzení stěžovatele o nedoručení dražební vyhlášky není pravdivé. Stěžovatel dle žalovaného neprokázal, že mu do domovní schránky nebylo vloženo oznámení o uložení zásilky a po uplynutí úložní doby ani samotná zásilka. Dle žalovaného neexistují pochybnosti ani o tom, že dražební vyhláška byla vyvěšena na úředních deskách městysu Okříšky a obce Hvězdoňovice v souladu s daňovým řádem; k tomu odkazuje na elektronické úřední desky těchto obcí. K tvrzeným vadám dražební vyhlášky žalovaný uvedl, že obsahovala všechny povinné náležitosti, které jsou vymezeny v § 192 odst. 2 daňového řádu. Není ani pravdou, že by správce daně postupoval nezákonně a postupem, který stěžovatele co nejvíce poškodil.

[13] Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Stěžovatel v kasační stížnosti vznáší z větší části stejnou argumentaci jako ve věci, v níž Nejvyšší správní soud již rozhodl rozsudkem ze dne 24. 10. 2024, č. j. 3 Afs 3/2024–38 (přezkum rozhodnutí o příklepu ve stejné věci), a shodné námitky stěžovatele vyhodnotil jako nedůvodné. Nejvyšší správní soud proto odkazuje na závěry uvedené v tomto rozsudku, neboť není třeba na tomto místě opakovat uvedené závěry, které jsou účastníkům již známé. Argumentace stěžovatele navíc v posuzované věci míří mimo předmět napadeného rozhodnutí žalovaného, jímž je rozdělení výtěžku z dražby stěžovatelova pozemku. Tvrzené vady dražební vyhlášky lze uplatnit v opravném prostředku proti dražební vyhlášce, resp. v žalobě proti rozhodnutí o tomto opravném prostředku. Případné tvrzení o tom, že dražební vyhláška jakožto podkladové rozhodnutí pro rozhodnutí o příklepu nenabyla právní moci, a nebyly tedy splněny zákonné předpoklady pro konání dražby, lze opět namítat v opravném prostředku proti rozhodnutí o příklepu udělenému v konané dražbě, popř. v rámci soudního přezkumu takového

pokračování

rozhodnutí. Pro zkoumání takových otázek však není prostor v řízení o žalobě proti rozvrhovému rozhodnutí.

[17] Stěžovatel právě nyní především brojí proti závěru krajského soudu, dle něhož se stěžovateli nepodařilo zpochybnit obsah doručky potvrzující doručení dražební vyhlášky (tyto námitky byly pečlivě vypořádány v bodech 21 až 23 cit. rozsudku NSS), a dále namítá, že krajský soud dospěl k nesprávnému závěru ohledně obsahových náležitostí dražební vyhlášky (i tyto námitky shledal zdejší soud nedůvodnými v bodu 24 cit. rozsudku NSS).

[18] Podle stěžovatele též finanční úřad neprokázal, že dražební vyhláška byla skutečně zveřejněna na úředních deskách městyse Okříšky a obce Hvězdoňovice v souladu se zákonem. K tomu je třeba nejprve uvést, že stěžovatel v řízení před krajským soudem neuplatňoval námitku nezveřejnění dražební vyhlášky na úřední desce úřadu městyse Okříšky, aniž by nyní vysvětlil, že by mu v uplatnění tohoto důvodu něco bránilo. V tomto rozsahu je tedy uplatněná kasační argumentace nepřipustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s. Pokud jde o zveřejnění na úřední desce obecního úřadu Hvězdonice, jakožto obce na jejímž území se nacházela nemovitost, která byla předmětem dražby, postačí uvést, že (jak bylo vysvětleno výše), tato námitka nemá relevanci ve vztahu k přezkumu rozhodnutí žalovaného ve věci rozvrhu. Pouze pro úplnost soud doplňuje, že zákon zveřejnění dražební vyhlášky na úřední desce této obce nevyžaduje. Ustanovení § 196 odst. 3 daňového řádu pouze uvádí, že finanční úřad má dožádat u obecního úřadu obce, v jejímž obvodu se nemovitost nachází, o zveřejnění dražební vyhlášky způsobem v místě obvyklým. Krajský soud proto nijak nepochybil, když ze spisu ověřil, že tak finanční úřad učinil. Krajský soud ostatně též přílehně poznámenek, že stěžovatel se omezil pouze na to, že zveřejnění dražební vyhlášky obecním úřadem Hvězdonice popřel, aniž by toto jakkoli blíže vysvětlil či doložil.

[19] Námitky stěžovatele, že mu nebylo umožněno seznámit se s úplným obsahem správního spisu a že správní orgány postupovaly v rozporu s § 7 odst. 2 daňového řádu, stěžovatel v posuzované věci, stejně jako ve věci sp. zn. 3 Afs 3/2024, poprvé uplatnil teprve v kasační stížnosti, nemají svůj předobraz v žalobě, ačkoli v řízení před krajským soudem uplatněny být mohly (naopak v žalobě stěžovatel uvedl, že do spisu nahlédl a s jeho obsahem se seznámil). Představují tedy nepřipustné námitky dle § 104 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud se proto jimi dále nezabýval.

[20] Také stěžovatelem uplatněné námitky týkající se nevyhovění požadavku stěžovatele na přerušování řízení před krajským soudem do doby, než ČTÚ pravomocně rozhodne o námitce stěžovatele proti vyřízení reklamace doručování poštovních zásilek Českou poštou v jiných jeho případech, Nejvyšší správní soud hodnotil v již citovaném rozsudku č. j. 3 Afs 3/2024-38 jako nedůvodné (bod 17 odkazovaného rozsudku). Nejvyšší správní soud nevidí důvod tyto závěry jakkoli přehodnocovat a odkazuje na ně.

[21] Nepřipustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s. jsou rovněž námitky stěžovatele, že mu vznikly další zbytečné náklady v souvislosti se způsobem, jakým finanční úřad použil výtěžek z dražby, a že správce daně tímto svým postupem stěžovatele poškodil, neboť ani tyto námitky stěžovatel neuplatnil v žalobě.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[22] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými či nepřipustnými všechny stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Nejvyšší správní soud tedy dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[23] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti.

[24] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobám zúčastněným na řízení žádná povinnost uložena nebyla, Nejvyšší správní soud neshledal ani jinou okolnost zvláštního zřetele hodnou, a proto osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[25] Usnesením ze dne 11. 4. 2023, č. j. 30 Af 15/2023 - 10, ustanovil krajský soud stěžovateli jako zástupce pro řízení Mgr. Martina Lorence, advokáta. Zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci odměnu za jeden úkon právní služby – konkrétně za kasační stížnost [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], a to ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 cit. vyhlášky], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 stejné vyhlášky). Ustanovený zástupce není plátcem DPH, a celková částka odměny se proto o sazbu této daně nezvyšuje. Celkem tedy zástupci náleží odměna ve výši 3.400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2024

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu